

НЕ ПРОСТО СЛОВА

Я І МІЙ ДОВГИЙ ЯЗИК

ДЖОЙС МАЙЄР

ДЖОЙС
МАЙЕР

НЕ ПРОСТО
СЛОВА

Київ
2018

Всі цитати із Писання без спеціальних позначок взяті з Розширеного перекладу Біблії — *The Amplified Bible*. Цитати, що відмічені буквами СПБ, перекладені з Російського синодального перекладу Біблії.

Не просто слова

© 2018, Джойс Майер

Me and My Big Mouth:

Your Answer is Right Under Your Nose

ISBN 0-89274-969-5

Copyright © 1997 by Joyce Meyer

Life In The Word, Inc.

P.O. Box 655

Fenton, Missouri 63026

Перекладач: Фролова Наталія

Редактор: Красовська Світлана

Коректор: Артеменко Наталія

Дизайн обкладинки і верстка: Абрамян С.

Всі права закріплені міжнародним законом про авторські права. Зміст книги і обкладинка не можуть бути відтвореними цілком чи частково в будь-якому вигляді без письмового дозволу автора.

Зміст

Розділ 1.

Пророкуй своє майбутнє..... 5

Розділ 2.

Стань голосом Божим..... 24

Розділ 3.

Нарікання — до прокляття,
хвала — до піднесення..... 33

Розділ 1

Пророкуй своє майбутнє

«...Коли ж хто не грішить словом (ніколи не каже поганого), це досконалий чоловік, здатний приборкати і все тіло».

Якова 3:2

Прокинувшись сьогодні вранці, що ви сказали? Про що говорили протягом дня? Можливо, ви не надаєте великого значення словам, але вони відіграють важливу роль і впливають на ваше життя, про що, до речі, каже й апостол Яків. Слова мають велику силу, і ми несемо відповідальність за них, про що попереджає Ісус: «...бо за словами своїми будеш виправданий, і за словами своїми будеш засуджений» (Мт. 12:37). Ось чому кожному з нас треба вчитися стримувати свій язик.

Приборкуй свій язик

«Ось і кораблі, хоч які великі та гнані бурхливими вітрами, повертаються малим стерном, куди [лиш] хоче стерновий. Так само і язик: хоч і малий член, а гуже хвалиться. Ось який малий вогонь, а спалює великий ліс. І язик — це вогонь: світ неправди. Язик [так] поставлений між нашими членами, що занечищує все тіло і підпалює круг буття, а самого палить геєнна. Бо всякий ріг звірів і птахів, гадів і риб приборкується і є приборканий людською природою, а язика ніхто з людей не може приборкати; він — зло нескінченне, повний смертоносною отрути».

Якова 3:4–8

Згідно з цим уривком із Святого Письма, жодна людина не може приборкати свого язика — вона не має такої сили. У восьмому вірші стверджується, що язик «неприборканий». А все неприборкане — дике і неконтрольоване, воно завжди прагне чинити за власним бажанням. Такими є діти. Така природа диких звірів. Це — їхня інстинктивна потреба. Таким є язик людини.

Ось чому, щоб контролювати язик, потрібна допомога Святого Духа. Але Бог не робитиме цього замість нас. Ми маємо навчитись контролювати свої уста і нести відповідальність за те, що з них виходить. Якщо в житті безлад, можливо, треба звернути увагу на те, що ми говоримо. Що ви кажете про своє майбутнє? Якщо ви не задоволені обставинами і прагнете змін на краще, почніть говорити Слово Боже — стосовно свого життя і життя тих, кого любите.

Ви можете змінити своє життя, співпрацюючи з Богом

*«Без Бога ви не можете змінити нічого,
але разом з Богом немає нічого неможливого».*

Від Матвія 17:20

Так, цілком можливо змінити своє життя, проголошуючи Слово Боже. Більшість із нас взагалі не використовує язик згідно з його Божим призначенням. Слова мають велику силу і владу. Залежно від того, що говоритимемо, ми можемо проклясти своє майбутнє або благословити його.

Боже бажання — щоб ми почали пророкувати те, що хочемо мати. Кожен із нас про щось мріє, до чогось прагне в особистому житті, чи в роботі, чи в служінні тощо. Безперечно, ми хочемо мати і матеріальну, і духовну повноту. Хочемо зростати духовно, щоб Бог міг використовувати нас, і бути благословеними матеріально.

У моєму житті був час, коли я хотіла мати благословення. Але ігнорувала головний принцип, про який ідеться в цій книжці, і якби не змінилася, то ніколи не досягла бажаного. Мої слова ґрунтувались на життєвому досвіді, тому я проклинала своє майбутнє. Я погоджувалася з дияволом, а не з Богом. Мені треба було проголошувати неіснуючі речі як існуючі. Мені треба було кликати силу з духовної реальності, а не просто чекати, склавши руки. Мені треба було дотримуватися досконалого Божого плану. А я вірила брехні, дозволила себе обдурити.

Сатану називають обманщиком. Ісус сказав, що він неправдомовець і батько неправди (Від Івана 8:44). Диявол намагається створити неприємності і потім використати їх, щоб вплинути на нас, аби ми говорили те, що протирічить Слову Божому.

Поблагослови себе!

«...так що хто на землі благословлений буде, буде поблагословлений він вірним Богом, а хто на землі присягає, вірним Богом присягне, бо забудуться утиски давні і заховані будуть вони від очей Моїх! Бо ось Я створю нове небо та землю нову, і не згадаються речі колишні, і не прийдуть на серце! Тож навіки радійте та тіштеся тим, що творю Я, бо ось Я створю Єрусалима на радість, а народа його на веселість!»

Ісаї 65:16 – 18

У цьому уривку, в якому Господь особисто звертається до Свого народу, бачимо два життєві принципи, котрі необхідно застосовувати в тих сферах, в яких хочемо здобути перемогу: 1) наші слова мають велику силу; 2) наше майбутнє не буде благословенним, поки ми тримаємося свого минулого.

У Книзі пророка Ісаї 43:18,19 Господь показує цей самий принцип: «Не згадуйте вже про минуле, і про давнє не думайте! Ось зроблю Я нове, тепер виросте. Чи ж про це ви не

знаєте? Теж зроблю Я дорогу в степу, а в пустині річки». Ретельно вивчивши цей уривок, я зрозуміла, що ми можемо брати участь у Божому плані. І Господь запитує: «Чи ж про це ви не знаєте?»

Сприяття здійсненню Божого плану можливо за умови, якщо ми не думатимемо і не говоритимемо про минуле, а віритимемо в майбутнє, яке Господь приготував. Зазвичай ми завжди висловлюємо свої думки вголос, ми не говоримо про те, що не думаємо. Я вірю: якщо ми не житимемо в думках минулим, то погодимося з Богом у своєму розумі. І коли зробимо це, то погодимося з Ним і в словах. Так будемо пророками свого майбутнього.

Сила зобов'язує до відповідальності

«Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня!»

Від Матвія 12:36

Ісус стверджує, що одного дня кожна людина відповідь за свої слова. Чому? Тому що вони містять у собі силу — конструктивну чи

руйнівну. У Книзі Приповістей 18:21 сказано, що смерть та життя у владі язика. Але там, де є влада і сила, неодмінно має бути і відповідальність. Часто люди хочуть мати силу, щоб користуватися нею, але не хочуть брати відповідальності. Однак Бог цього не дозволить. Він дав нам слова, і ми відповідатимемо за те, як використовуємо їхню силу.

Слова — це контейнери для сили!

Якщо людина справді вірить, що слова мають силу і що Бог покладає на неї відповідальність за них, вона буде обережною. Іноді ми кажемо погані слова. Якби хтось із нас хоча б тиждень записував на плівку все, що каже, то він зрозумів би причину багатьох своїх проблем. Я впевнена, на цьому запису ми почули б слова сумнівів, невіри, страху, невдоволення і багато негативних тверджень. Напевно почуємо багато про те, що трапилося з нами в минулому, але не почуємо пророцтва про наше переможне майбутнє. Чи не знайомі вам такі вислови: «Ця дитина ніколи не зміниться. Чим більше я молюсь, тим гірше

вона поводиться». «Мій шлюб нещасливий. Я більше не можу цього витримати. Якщо ще щось трапиться — я піду і подам на розлучення». «Цьому немає кінця. Як тільки в мене з'являється трохи грошей, завжди щось трапляється». «Я не чую Бога. Він ніколи не говорить зі мною». «Ніхто не любить мене. Здається, я буду самотнім усе життя».

А чому б замість усього цього негативу не проголошувати, що ми віримо у своїх дітей, зцілення шлюбу, процвітання, в те, що Дух Святий направляє нас і ми зможемо подолати будь-які перешкоди.

Ось приклад із мого життя, які безглузді слова ми кажемо під впливом тиску. Якось я шукала одну річ у своєму будинку і не могла знайти. В цей час хтось із моїх рідних попросив мене допомогти йому. Я відчула тиск, а в таких умовах виникає найбільша спокуса сказати негативні слова. Розчарована, я промовила: «Цей будинок зводить мене з розуму! Я ніколи не можу тут нічого знайти!» Відразу Бог звернув мою увагу на ці слова. Він наказав мені проаналізувати те, що я сказала. Так, я обманула, тому що завжди можу знайти

потрібні речі у своєму будинку. І якщо цього разу не могла знайти, то це не означає, що ніколи нічого не знаходжу.

Під тиском певних обставин ми схильні перебільшувати погане. Можливо, необережні слова, які ми кажемо в цей час, не мають для нас ніякого значення, але вони мають вагу в духовній реальності. Господь сказав: «Джойс, неправдою є не тільки те, що ти ніколи не можеш нічого знайти, а й те, що ти стаєш несповна розуму! Твій дім не зводить тебе з розуму. Але якщо ти будеш так говорити, саме це й трапиться». Якщо людина має кровних родичів з розумовою відсталістю, ворог тиснутиме на них, аби вони своїми негативними словами відчинили двері для продовження цього прокляття.

Багато людей негативно відзивається про свої розумові здібності. Наприклад: «Це зводить мене з розуму»; «Таке враження, що я втрачаю здоровий глузд»; «Іноді я стаю ненормальним»; «Мій мозок не бажає працювати»; «Я постійно щось забуваю»; «Я не можу нічого запам'ятати; в мене, напевно, амнезія»; «Якщо так триватиме й далі, в мене буде нервовий

зрив»; «Я такий невічливий і дурний!» Просто послушайте інших людей і самих себе і ви швидко зрозумієте, що я маю на увазі.

Якось ми з Дейвом грали у гольф із чоловіком, який назвав себе «дурним» 12 разів за чотири години. Я подумала: «Якби він знав мою думку про те, як можна проклясти себе, то припинив би це робити».

Навіть якщо ви маєте проблеми, моліться і пророкуйте добрі речі про свої розумові здібності. Тоді ваше майбутнє буде кращим за минуле. А що багато з нас робили раніше? Ми молилися, а потім перекреслювали свої молитви негативним сповіданням.

Проголошуй життя, не проголошуй смерть!

«То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя».

Від Івана 6:63

Коли кажу, щоб ти пророкував своє майбутнє, я не маю на увазі, щоб ти всім і скрізь розповідав про це. На все — свій час. Я кажу

про те, щоб ти пророкував спочатку собі: коли їдеш на роботу, прибираєш у будинку, працюєш у саду, лагодиш машину чи займаєшся повсякденними справами. Промовляй сповнені вірою слова. Як казав Ісус, слова, що є дух і життя.

Зайшовши у переповнений ресторан, що ти кажеш: «Для нас тут не знайдеться місця, а якщо і знайдеться, то буде стіл з поганим обслуговуванням»? Чи ти кажеш: «Я вірю, що матиму люб'язність у цьому ресторані, в нас буде гарний стіл і чудовий сервіс». Ви можете запитати: «Джойс, такий спосіб справді ефективний у твоєму житті?» Чесно кажучи, не можу сказати, що завжди, але краще я позитивно мислитиму й отримаю 50 відсотків гарного результату, ніж матиму негативні думки й отримаю 100 відсотків поганого результату. Крім того, коли позитивно мислю, я щасливіша, й іншим людям більше подобається бути поруч зі мною, коли я в такому стані. Спробуй хоча б 30 секунд на день проголошувати, що Бог дає тобі люб'язність на будь-якому місці. Результат тебе приємно здивує.

Одного разу я пішла у крамницю купувати пальто. Багато моделей продавалися зі знижкою 50 відсотків. Я вибрала пальто, яке мені дуже сподобалось, але не побачила на ньому позначки про знижку. Запитала продавця, і та підтвердила, що воно продається по повній ціні. Потім подивилась на мене і сказала: «Але вам я можу продати його зі знижкою. Я не роблю це для всіх покупців, але для вас зроблю». Я не знала цю жінку, а вона не знала мене, тому не було жодної об'єктивної причини продавати зі знижкою. Бог безмежно люб'язний до Своїх дітей. Те, що Він зробив для мене, зробить також і для вас. Стежте за тим, щоб ваші уста узгоджувалися з Його Словом, і тоді приготуйтеся бути благословенними. Завжди славте Його і дякуйте за все, що Він робить для вас. Бог добрий, і кілька разів на день ми повинні казати Йому, що визнаємо це.

Біль у нозі

Одного дня я лежала в ліжку і читала. Раптом відчула різкий біль у нозі — почав боліти мозоль. Я одразу сказала: «Зв'язую цей біль в

ім'я Ісуса. Його ранами я зцілена. Силою Його крові відновлена і не матиму цього болю». Але відчула нову хвилю болю. Тоді я знову сказала: «В ім'я Ісуса я зцілена і відновлена». Було дуже дивно. Як тільки я промовляла Слово Боже, охоплював ще сильніший біль. Я подумала: «Навіть якщо лежатиму весь день, все одно казатиму ці слова, я мушу перемогти». Тому голосно промовляла: «Я зцілена ранами Ісуса. Цей біль має лишити мене». Я лежала в ліжку і кожного разу, коли відчувала нову хвилю болю, «била» диявола Словом Божим. Дуже швидко біль припинився і більше не турбував мене.

Пильнуйте й моліться

«Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло».

Від Матвія 26:41

Іноді ми недостатньо наполегливі і погоджуємося з тим, що пропонує ворог. Інакше кажучи, стаємо духовно ледачими. Замість цього маємо пильнувати і молитись.

Ісус наказував Своїм учням: «Пильнуйте й моліться». Нам теж треба дотримуватися цього наказу. *Протистій дияволу, коли він намагається знайти точку опори в твоєму житті, і він ніколи не зможе впливати на тебе.*

Життя в Слові

Одного разу Господь сказав мені: «Поки мої люди не навчаться користуватися Моїм Словом як знаряддям проти ворога, а також пророкувати своє майбутнє, вони не зможуть отримати силу з неба». В наших устах забагато протиріч, а поєднання позитивного й негативного не дає сили. Слово Боже, яке виходить з вуст віруючого, є мечем проти ворога. Невипадково у Книзі Об'явлення 19:11 – 15 Ісуса змальовано у вигляді воїна на білому коні, з вуст якого виходить гострий меч — Слово Боже.

У Посланні до євреїв 4:12 ми читаємо: **«...Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного...»** Друге послання до коринтян 10:4 повчає нас, що **«...зброя бо нашого воювання не тілесна (не проти плоті і крові)...»** Це — духовна зброя. Слово Боже діє

в духовній реальності. Це знаряддя використовується, щоб перемагати духовного (якого ми не бачимо) ворога.

Ми не бачимо диявола, але бачимо його дії. В своєму житті я почала застосовувати принципи, якими ділюся з вами, і невдовзі побачила результат. Життя перемогло смерть.

Це і є життя в Слові.

Звіщати кінець від початку

«Пам'ятайте про давнє, відвічне, бо Я Бог, і немає більш Бога, й нікого, як Я, що звіщаю кінець від початку, і наперед що не сталося ще, і що говорю: Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню».

Ісаї 46:9,10

У цьому уривку Господь каже: «Я той самий Бог, який допомагав тобі в минулому, і Я проголошував від початку, яким буде кінець». Господь — Альфа й Омега, Початок і Кінець (Об'явлення 1:8). А також те, що між ними. Перед тим як почнуться неприємності, Він знає, що ми переможемо, якщо скористаємося в цій війні Його силою і підемо Його шляхом. А Його шлях — правильний.

У Посланні до римлян 8:37 сказано, що ми в усьому перемагаємо. Інакше кажучи, навіть перед початком битви знаємо, що переможемо. Отож бачимо кінець від початку.

Пророкувати своє майбутнє означає проголошувати на початку те, що відбудеться наприкінці.

Проголошувати і діяти

«Я відгавна звіщав про минуле, із уст Моїх вийшло воно й розповів Я про нього, раптово зробив, і прийшло».

Ісаї 48:3

Зверніть увагу на головний Божий метод: Він проголошує, а потім виконує. Цей принцип пояснює, чому Бог послав пророків. Він давав їм слова, які переносили Божу волю з духовної реальності у фізичну. Перед тим, як Ісус прийшов на землю, спочатку пророки сотні років проголошували Його прихід. Бог діє за духовними законами, які Він встановив, і ми не можемо їх ігнорувати.

Ще один духовний закон, дію якого ми бачимо на землі, — закон сіяння та жнив. Але він

також діє і в духовній реальності. Ми сіємо фізичне зерно і пожинаємо різні матеріальні благословення. Слова — це також зерна. Ми сіємо їх і пожинаємо те, що посіяли. Бог хотів, щоб упертий Ізраїль знав Того, Хто здійснює дива в його житті, отже, Він проголосив їм це заздалегідь. Ми створені за образом і подобою Божою, тому маємо наслідувати Господа і робити те, що й Він.

Пророцтво і користь

«...то звіщав Я віддавна тобі, іще поки прийшло, розповів Я тобі, щоб ти не говорив: Мій божок це зробив, а про це наказав мій бовван та мій ідол. Ти чув, переглянь усе це; і ви хіба не визнаєте цього? Тепер розповів Я тобі новини й тасмниці, яких ти не знав. Тепер вони створені, а не віддавна, а перед цим днем ти не чув був про них, щоб не сказати: Оце я їх знав».

Ісаї 48:5–7

Зауважте: те, що Господь збирався робити, було втілено в життя через пророцьке слово. Ми також маємо проголошувати Слово Боже

до того, як воно справдиться. «Але я не пророк!» — заперечите ви. Тобі не треба бути дипломованим спеціалістом, щоб пророкувати. Ти можеш це робити (проголошувати Слово Боже) в будь-який час.

Проголошуй нові речі у своє життя!

*«Речі давні прийшли ось, нові ж Я повім,
дам почути вам про них, поки виростуть».*

Ісаї 42:9

Як бачимо, Бог звертається до Свого народу і проголошує нові речі Ізраїлю перед тим, як вони стануться. Якщо ви прагнете змін у своєму житті і готові до їх прийняття, якщо ви читаєте мою книжку — це Божа воля і Божий час для вас. Зміни неодмінно будуть. Але навіть якщо я вже знаю ці принципи, мені треба постійно оновлювати їх у своїй пам'яті. Час від часу нам усім потрібний «підігрів». Це підбадьорює і надалі використовувати їх, якщо є бажання рухатися вперед. Якщо ви стомилися від старого, тоді припиніть казати старе. Ви хочете чогось нового? Тоді почніть казати нові речі. Спілкуйтеся з Богом. Виділіть час для то-

го, щоб вивчати Його Слово. Шукайте Божої волі для вашого життя. Не дозволяйте дияволу водити вас по колу. *Не будьте його пророком.* Знайдіть, що обіцяє вам Слово Боже, і починайте проголошувати кінець на початку. Замість того, щоб стверджувати: «Ніколи нічого не зміниться», кажіть: «Зміни відбуваються в моєму житті щодня».

Я чула історію про лікаря, який не був віруючим, але знав силу принципу, про який розповідаю. Своїх пацієнтів він змушував повторювати кілька разів на день: «Я почуваюся краще й краще щодня». У своїй практиці цей лікар мав неймовірні результати, люди приїздили до нього на лікування з різних країн світу. Дивовижно! Бог спочатку каже, і людина отримує з цього користь.

Робіть це Божим шляхом

Ісус сказав: «Я є шлях, прямуйте Мною» (Від Івана 14:6; 12:26). Ми ніде не бачимо, щоб Ісус говорив негативні слова. Ми маємо Його наслідувати. Кажі про свою ситуацію те, що казав би Ісус, і ти відчиниш двері для дії надзвичайної Божої сили.

Розділ 2

Стань голосом Божим

«...так буде і Слово Моє, що виходить із уст Моїх: порожнім до Мене воно не вертається, але зробить, що Я пожадав, і буде мати поводження в тому, на що Я його послав!»

Ісаї 55:11

Пророки були Божим голосом. Їхнє поклонання — говорити від імені Бога людям, містам, сухим кісткам, горам — усьому, до кого чи до чого хотів звернутися Господь. Щоб виконати цю місію, пророки мали підкоритися Богу, їхній язик мав стати Його язиком. Люди, які хочуть, щоб Бог їх використовував, повинні дозволити Йому змінити їх, змінити їхнє серце, їхні уста, а відповідно — те, що з них виходить. Зазвичай люди, котрі отримали вербальні дари, мають проблеми зі своїм язиком. Я кажу це з власного досвіду.

Кажі тільки тоді, коли Бог хоче сказати через тебе

*«І ми маємо різні дари, згідно з благо-
даттю, даною нам: коли пророцтво то ви-
конуй його в міру віри».*

До римлян 12:6

Як служитель Євангелія, я — голос у Тілі Христовому. Я маю привілеї навчати Слова по всьому світу. У Посланні до римлян 12:6, 7 апостол Павло написав: «Якщо ти покликаний бу-ти вчителем, віддай себе тому, щоб навчати». Багато років я займалась тільки цим. Бог сказав мені в усьому, що роблю, використовувати дар учителя, який Він мені дав.

Незалежно від нашого головного служіння в Тілі Христовому, кожний із нас є Божим голосом. Який би дар ми не отримали, маємо свідчити своїм рідним, друзям, колегам. Бог бажає використовувати наш язик для Своєї мети.

Одного разу мудра людина сказала мені: «Джойс, Бог допоміг тобі почути багатьох. Зоставайся смиренною і говори тільки тоді, коли Йому потрібні твої вуста». Якщо ви вчитель

Слова Божого, дам вам пораду: навчіться говорити тільки тоді, коли переказуєте Його Слово. Звичайно, Дух Святий має допомогти в цьому, потрібні тренування. Але якщо ми бажаємо, аби наші слова мали силу від Бога, тоді уста повинні належати Йому.

Чи належить твій язик Богові? Чи віддавати свої уста Господеві для досягнення Його мети? Серце людини може ствердіти, якщо вона виправдовуватиме свої погані вчинки. Довгий час я саме так і робила — виправдовувала «мовні проблеми» тим, що пережила насильство в минулому, що погано почувалася чи була дуже втомленою. Список причин, якими виправдовуємо себе, коли не виконуємо волю чи Слово Боже, нескінченний. Врешті-решт Дух Святий звернув мою увагу на те, що я почала змінюватися в гірший бік згідно зі своїми словами. Мені ще й досі є над чим працювати. Але нині є вже значні зміни, бо свого часу я щиро покалася.

Відповідальність бути вчителем

«Не багато-хто ставайте, брати мої, учителями, знаючи, що більший осуд приймемо. Бо багато ми всі помиляємось. Коли хто не помиляється в слові, то це муж до-сконалий, спроможний приборкувати й усе тіло».

Якова 3:1,2

Бог усім допомагає змінитися, але особлива відповідальність покладається на вчителів Слова. Лідери мають бути духовно зрілими, контролювати себе, адже вони є взірцем для тих, хто перебуває під їхнім лідерством у Господі. Вони самі є послідовниками Христа і ведуть за Христом інших.

У Першому посланні до Тимофія 3:2 апостол Павло каже, що духовні лідери повинні мати самоконтроль. Саме в словах виявляються плоди Духа Святого. Людей, натренованих бути Божим голосом, Господь часто використовуватиме, щоб підбадьорювати, приносити мир і наставляти інших. Є час, щоб виправляти і вказувати на гріх, а є час, щоб підбадьорити стомленого.

Приносити умиротворення

«Радість людині у відповіді його уст, а слово на часі своєму яке воно добре!»

Приповісті 15:23

«Золоті яблука на срібнім тарелі — це слово, проказане часу свого».

Приповісті 25:11

«Господь Бог Мені дав мову вправну, щоб уміти зміцнити словом змученого, Він щоранку пробуджує, збуджує вухо Мені, щоб слухати, мов учні».

Ісаї 50:4

Поміркуймо над цими трьома уривками із Писання. Яке велике благословення отримує людина, коли Бог через неї зміцнює інших. Ми можемо благословляти словами. Смерть та життя у владі язика (Приповісті 18:21). Отож маємо вибір: говорити життєстверджуючі слова чи прокльони. Повчаючи, застерігаючи або підбадьорюючи людей, ми допомагаємо їм рухатися вперед. Завдяки словам.

Батьки мають звертати увагу на те, як вони розмовляють зі своїми дітьми, що кажуть

про них. Бути батьком чи матір'ю — велика відповідальність. Бог дав їм владу. І діти мають підкорятися своїм батькам, поки не стануть дорослими і самостійними. Тому слова батьків можуть підбадьорювати чи розчаровувати дитину, зцілювати чи ранити її.

Коли дитина отримує емоційну рану від вчителя чи іншої дитини, Бог через батьків допомагає їй відновити свою впевненість. А різкі слова чи байдужість тільки поглиблюють цю рану.

Коли діти допускаються помилок, як-то кажуть, тисячі разів наступають на одні й ті самі граблі, батькам треба знати, як тренувати їх (Приповісті 22:6), як виховувати в послуші та вченні Господа (До ефесян 6:4). Дуже важливо, щоб батьки повчали дитину так, аби вона не почувалася нерозумною, незграбною чи неуспішною. Необережність зі словами може до цього призвести.

У ранньому віці діти відкриті й беззахисні. Вони потребують батьківської любові, уваги, ніжності, щоб почуватися захищеними. Сьогодні батьки так зайняті своїми справами, розв'язанням різних проблем, що не знаходять

часу, аби служити своїм дітям, допомагати їм долати життєві перешкоди. Вони думають: «Це просто дитячі дрібниці, а я маю багато питань, які треба вирішити». Коли вашим дітям боляче, не забувайте казати їм «слово на часі своєму», слово, яке зцілить і відновить їхню душу і дух.

Дар утішителя

«Утішайте (потішайте, засвігчуйте, вмовляйте) тому один одного, і збудуйте (укріплюйте) один одного, як і чините ви!»

Перше до солунян 5:11

Про дар утішителя йдеться в Посланні до римлян 12:8. У Євангелії від Івана 14:26 Дух Святий названо Помічником. Він допомагає людям духовно зростати, підбадьорює їх докласти зусиль заради Божої слави. Як Помічник і Напучувач, Він помазує також людей на це служіння. Нам необхідно визнати, що потішання — це важливе служіння. В церквах завжди є люди, які легко здаються, коли, скажімо, не справджуються їхні сподівання. Ми можемо підбадьорити їх, аби вони не здались чи не відійшли від Бога.

Дух Святий також названо Утішителем. Служителі, котрі мають дар потішення, допомагають людям відчувати полегшення під тиском обставин, свого минулого, теперішнього, майбутнього тощо. Як бачимо з Першого послання до солунян 5:11, апостол Павло інструктує новонароджених християн постійно втішати один одного. Будь-яка людина, яка хоче бути голосом Божим, має розвивати в собі дар утішителя.

Деякі люди мають покликання в цьому. Я знаю кількох людей, для яких утішати, — це природно. Все, що виходить з їхніх уст, приносить полегшення і надію. Мій головний дар служіння — інший, але я навчаюся використовувати і цей дар, намагаюсь завжди пам'ятати, що поранені люди завжди потребують підбадьорення.

Стережіться гнилих слів

«Нехай жодне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування, щоб воно подало благодать (Божу люб'язність) тим, хто чує».

До ефесян 4:29

Деякі люди вважають, що покликані всіх виправляти. Так, Господь дав такі дари. Зокрема апостолові Павлу. Він казав, що виправляв людей, бо мав дар благодаті Божої залишатись смиренним (До рим. 12:3). Однак люди, які хочуть тільки вказувати на помилки інших, але ніколи не навчають, не збудовують, не утішають, не направляють, — втратили баланс. А все, що не має балансу, призводить до поганих результатів.

Бог бажає, аби вуста людей були Його вустами. Я заохочую вас, щоб ви дозволили Богові попрацювати у найважливіших сферах вашого життя і визнали, як це зробив пророк Ісаї, що без Божої сили, яка очищає, ми всі — люди з нечистими вустами (Ісаї 6:5).

Розділ 3

Нарікання — до прокляття, хвала — до піднесення

«А Ісус відповів і промовив до них: Не ремствуйте ви між собою!»

Від Івана 6:43

Нарікання — гріх! Це форма спілкування, використовуючи яку, багато людей має великі проблеми. Нарікання відчиняє двері ворогові. Ми з'ясували, що слова — це контейнери для сили. Нарікання наповнюють ці контейнери руйнівною силою. Такі слова руйнують радість того, хто їх промовляє, і радість тих, хто їх чує.

У Посланні до ефесян 4:29 апостол Павло повчає нас не використовувати погану мову. Колись я не знала, що нарікання — це також бруд і гниль, але тепер знаю про це. Нарікання забруднює наше життя і звучить як прокляття. Для Бога — це зневажання Його.

Бруднити, зневажати означає псувати. Чи замислювались ви коли-небудь над тим, що можете зіпсувати своє майбутнє сьогоднішніми наріканнями? Якщо висловлюєте незадоволення ситуацією, в якій перебуваєте нині, то застрягнете в ній. Але якщо ви славите Бога, незважаючи на труднощі, Він підносить вас над обставинами. Найкращий початок кожного дня — радість і подяка. Якщо ти не наповниш свої думки і слова Божою істиною, ворог неодмінно наповнить їх неправдою.

Щиро вдячні люди не жаліються і не виправдовуються. Вони завжди дякують за все, що відбувається в їхньому житті, тому не помічають речі, на які можна жалітися. В світі є дві сили — добра і зла. Біблія повчає нас, що добро має перемагати зло (До рим. 12:21), але для цього ми повинні вибрати добро. Якщо потрапляємо в погану ситуацію, ми можемо перемогти тільки добром. Хвала і подяка — це добро, нарікання і незадоволення — зло.

Слова можуть принести здоров'я або хворобу

*«Лагідне серце — життя то для тіла, а
заздрість — гнилизна костей».*

Приповісті 14:30

Нарікання і незадоволення отруюють не тільки майбутнє, а й сьогодення. Людина, яка багато жаліється і постійно незадоволена, часто хворіє. Слова впливають на фізичне тіло. Вони або зцілюють, або відчиняють двері для хвороби. *Хвороба породжує хворобу!*

Згідно з Книгою Приповістей 15:4, язик має цілющу силу: «Язык лагідний (має цілющу силу) — то дерево життя, а лукавство його — заламання на дусі». Поміркуй над цим: людина, яка має мир і спокій у розумі, — здорова. А заздрість і незадоволення руйнують його, про що ми читали в Книзі Приповістей 14:30. Дратівливість — це гнів, і більшість людей, які жаліються, розгнівані. Вони роздратовані, в їхньому серці немає миру і спокою.

Хвала і подяка звільняють фізичну енергію і зцілення. Дуже часто, коли погано почувалася, я починала хвалити Бога. Після

цього відчувала, що симптоми лишали моє тіло. Зазвичай уранці, гарно виспавшись, людина має найкраще самопочуття. Але я помітила, що коли диявол атакує моє фізичне тіло, то вранці почуваюся найгірше. Тому щоранку я дисциплінувала себе проводити час із Богом: хвалити Його, дякувати, щиро розмовляти із Батьком Небесним. І хочу засвідчити, що тепер я дуже добре почуваюся.

Нарікання та незадоволення ведуть до руйнування

«Ані не випробовуймо Христа, як деякі з них випробовували, та й від зміїв загинули. Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, і загинули від погубителя. Усе це трапилось з ними, як приклади, а написано нам на науку, бо за нашого часу кінець віку прийшов».

Перше до коринтян 10:9 – 11

Коли нарікаємо, ми висловлюємо незадоволення Богом, критикуємо, використовуємо Його доброту, спекулюємо нею. Господь добрий, і Він хоче чути, що ми розповідаємо про це всім людям.

Ізраїльтяни використовували Божу доброту у власних інтересах, що призвело до смерті. Про це йдеться у Старому Заповіті. А в Новому — ця історія згадується знову, щоб застерегти нас. Отож дивімося на їхні помилки і не робімо так само. Ізраїльтяни нарікали і загинули від руки ворога. Нам треба перевіряти себе, щоб не піти їхнім шляхом до загибелі.

Хвала і подяка ведуть до життя

*«Хто стереже свої уста й свого язика,
той душу свою зберігає від лиха».*

Приповісті 21:23

*«Хто уста свої стереже,
той душу свою береже, а хто губи свої розпускає,
на того погибіль».*

Приповісті 13:3

У Писанні сказано, що людина, яка стереже свої уста і стежить за словами, збереже себе від лиха, а людина, яка не уважна до того, що каже, накличе біду. Коли ізраїльтяни прийшли в пустелю, перша проблема, яка виникла, було нарікання. Подорож від Єгипту до Обіцяної

Землі займає одинадцять днів (див. Повторення Закону 1:2). В ізраїльтян вона тривала сорок років. До того ж вони так і не досягли Божої мети. Інший приклад — Ісус. Він пройшов Свою пустелю. Постійно хвалив Бога, незважаючи ні на що, не нарікав. І Господь підніс Його зі смерті в нове життя. Це — урок для нас. Ми не повинні піддаватися спокусі жалітись і нарікати. Замість цього — приносити пожертву хвали і подяки (До євр. 13:5). *Вибір за нами: або нарікати і жалітись, або хвалити і дякувати.*

Сила подяки

«Ні про що не турбуйтеся, а в усьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою».

До филип'ян 4:6

У Слові Божому великого значення надається подяці. Я вірю, що саме подяка є протитрутою проти нарікання. Хочу звернути на це вашу увагу, бо впевнена, що нарікання — одна з найбільших проблем віруючих. Мене дивує така ситуація: людина молиться і просить

Бога про щось, Він відповідає на молитву і дає те, що вона просила. Згодом людина нарікає, що їй треба піклуватись про те, чим Господь її благословив. До нарікання маємо ставитися, як до чуми, тому що воно впливає так само, як і ця страшна хвороба. Нарікання робить нас слабкими, натомість подяка дає силу — силу отримувати відповіді на наші молитви.

У Посланні до филип'ян, на мою думку, апостол Павло стверджує, що подяка притягує благословення. Пам'ятаю, як одного разу звернулась до Бога з проханням і Він відповів мені: «Чому Я повинен давати тобі щось іще, якщо ти нарікаєш на те, що вже маєш?»

Вдячність свідчить про зрілість. Якщо людина вдячна, це означає, що вона духовно зріла, отже, готова отримати певне благословення. Інколи подяка потребує пожертви. Скажімо, якщо ми не відчуваємо бажання дякувати, однак робимо це, бо любимо Бога і ша-нуємо Його Слово, ми приносимо жертву.

Жертва подяки

«Принось Богові в жертву подяку, і виконуй свої обітниці Всевишньому».

Псалом 49:14

«Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його та за чуда Його сином людським, і хай жертви подяки приносять, і хай розповідають зо співом про чини Його!»

Псалом 106:21,22

«Я жертву подяки Тобі принесу, і Господнім Ім'ям буду кликати!»

Псалом 115:8

Зверніть увагу: в Псалмі 115:8 автор каже, що кликатиме Ім'я Господа і тільки Господнім Ім'ям принесе подяку. Я багато разів кликала Ім'я Господа, Його силу, але водночас моє життя було переповнене наріканнями. Так, вони мають силу, але не добру, а злу.

Якщо ми прагнемо Божої сили в нашому житті, треба визнати, що вона не приходить через нарікання.

Хвалити і дякувати завжди

«Отож, завжди приносимо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять».

До євреїв 13:15

Ми повинні хвалити і дякувати Богові не тільки тоді, коли на це є причина. В такому разі це легко робити. А ось коли немає ніякої причини — це стає пожертвою. Звичайно, ми завжди маємо складати подяку Господу, пам'ятаючи благословення і добро, яке Він нам зробив. Якби записати все, що ми отримали від Бога, то, мабуть, не стало б і паперу. Бог надзвичайно люб'язний і милостивий, Він робить нам багато добра. Коли в нашому житті море благословень, ми починаємо сприймати їх як щось звичайне. А, скажімо, люди в інших країнах, маючи лише частину того, що маємо ми, почувалися б дуже щасливими. Наприклад, чиста, свіжа вода. В Індії — це велика цінність. Деяким людям доводиться пішки йти десятки кілометрів, щоб отримати денну норму води для своєї родини. Ми приймаємо ванни, плаваємо в воді, миємо нею посуд, волосся, готуємо їжу тощо. Маємо холодну і гарячу

воду — в будь-якій кількості. Іноді я забуваю дякувати Богу за те, що маю гарячу воду. Є дуже багато речей, за які варто дякувати Богові. Плоть постійно шукає причину для нарікання, але дух шукає причину, щоб прославити Бога.

У Посланні до филип'ян 2:14 апостол Павло застерігає нас: «Робіть усе без нарікання (проти Бога) та сумніву (стосовно себе)». А в Першому посланні до солунян 5:18 радить: «Подяку складайте (Богові) за все (незважаючи на обставини, дякуйте Богу), бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі». В Посланні до ефесян 5:20 читаємо, що повинні дякувати завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа. З цих місць Писання бачимо, що маємо не тільки уникати нарікання, сумнівів, критики, ворожнечі, а й дякувати Богові за все в будь-яких обставинах. Це не означає дякувати за погані речі. Це означає дякувати Богові навіть у складний і важкий час. Відмовляючись від нарікання, ми вшановуємо Бога. Безумовно, не завжди матимемо бажання так чинити. Але ми робимо це з певною метою — щоб звільнити Божу силу в своєму житті.

Життя у хвалі — це життя в силі!

Не засмучуйте Духа Святого

*«І не засмучуйте Духа Святого Божого,
Яким ви запечатані на день викупу».*

До ефесян 4:30

Я чула про це багато разів, поки зрозуміла, що тут ідеться і про наш язик. Щоб правильно зрозуміти тридцятий вірш, треба прочитати його в контексті: «Нехай жодне слово гниле не виходить із уст ваших, але тільки таке, що добре на потрібне збудування, щоб воно подало благодать тим, хто чує. І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу. Усяке подратування, і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою» (До ефесян 4:29 – 31). Отож, ми засмучуємо Дух Святий, коли зневажаємо інших або розмовляємо з ними образливо. Його ображають також наші негативні слова, нарікання тощо. Крім того, зверніть увагу, сказано, що ми «запечатані» Духом Святим. Іноді я уявляю таку картину: ми перебуваємо всередині валізи, яку застібнули. Ніщо не може зашкодити нам, поки ми бережемо застібку.

Інший приклад. Якщо покладемо шматок хліба в пакет і зав'яжемо його, то він не черствітиме, тому що повітря не потраплятиме всередину. Але якщо ми розв'яжемо пакет, то хліб почерствіє за кілька годин. Так само — і в нашому житті. Якщо бережно ставимось до Духа Святого — не ображаємо і не засмучуємо Його, то тримаємо «пакет» зав'язаним.

Дух критики, нарікання і жалю

*«І гідота, і марнословство або жарти,
що непристойні вам, але краще дякування».*

До ефесян 5:4

Апостол Павло повчає: «Замість того, щоб критикувати, жалітися і нарікати, ображаючи Дух Святий, краще постійно дякуйте Богові за все у своєму житті». В церкві раз і назавжди треба позбавитися від духу критики, нарікання і жалю.

Чи нарікаєте ви сьогодні? Відповідайте чесно, бо Господь все одно знає. Ви ніколи не побачите змін, поки спочатку не подивитесь правді в вічі і не визнаєте свої помилки. Можливо, ви заперечите: «Так, я нарікаю, але маю

на це серйозні причини. Якби з вами вчинили так, як зі мною, якби ви жили так, як я, то також нарікали б». Я давно зрозуміла: якими б не були виправдання, вони перешкоджають змінам на краще. Нарікаючи, я не просуваюсь уперед.

В Євангелії від Івана 8:31,32 читаємо слова Ісуса: «Як у слові Моїм позостанетеся, ...пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!» (перекладено автором). Істина звільнить нас, але для цього нам треба застосувати її в своєму житті. Дух Святий виправляє нас, освячує. Ісус посіяв у нашому серці зерно, і коли Дух Святий навчає нас Слова, Він поливає це зерно. Ми — як Божий сад, про який Господь піклується. Він обережно обробляє його, вириваючи бур'яни. Виправдання — як бур'яни: якщо їх не вирвати, вони заглушать плід.

У моєму житті сталося багато неприємних подій, тому я постійно жалілася, нарікала, критикувала. Але ситуація не змінювалася, бо коли я жаліла себе, то тільки ще раз нагадувала собі про жахливе минуле. Однак з допомогою Духа Святого я змогла звільнитися від цього,

отож і будь-хто може. Я гадаю, що люди, які живуть у стресі, залежать від нарікань та жалю. Нарікання і жаль — завжди разом. Так утворюється замкнуте коло. Спочатку в людини з'являються неприємності і вона починає жалітися. Ситуація не змінюється. Нарікань стає більше. Зрештою, людина потрапляє в бурхливе море проблем і нарікань. Це стає стилем її життя. Вона почувається самотньою і пригніченою.

Критиканам дуже важко знайти друзів. Вони так звикають до своїх проблем, що тільки про них і говорять. Але іншим набридає вислуховувати їхні проблеми, і вони починають уникати таких людей, якщо, звичайно, самі не люблять нарікати.

Нарікання діє на диявола як приманка. Коли у мене був собака, якого звали Баді. Коли він десь бігав, я свистіла і кликала: «Баді, Баді! Йди до мене!» Собака миттєво прибігав додому. Коли ми нарікаємо, відбувається те саме. Ми кличемо диявола, і він дуже швидко приходить. А з ним — ще більше страждань.

Якщо ми приймемо рішення не жалітися, то це буде викликом для нас. Часто ми навіть

не помічаємо, як багато нарікаємо, поки хтось або щось, наприклад моя книжка, не приверне до цього нашу увагу.

Як швидко ми втрачаємо терпіння і починаємо нарікати, коли потрапляємо в пробку на дорозі чи стоїмо в черзі? Як часто ми вказуємо на помилки і недоліки членів нашої родини і друзів? Нарікаємо ми на свою роботу чи дякуємо Богові за можливість мати її? Нарікаємо ми на високі ціни чи дякуємо Богові за можливість приходити в магазин і купувати те, що треба? Цей список я можу продовжувати. Але вірю, що кожен із нас знає, на що постійно нарікає.

Мені було нелегко визнати, що корінь нарікання — гордість. Незадоволення підіймається в гордій людині. Вона має ставлення на кшталт: «Тисячі можуть опинитись у такій ситуації, але не я. Ці люди (або Бог) мали поводитися зі мною краще». Поки не станемо смиренними, дякуючи Богові за все, що маємо, ми ніколи не припинимо нарікати на те, чого в нас немає. Треба навчитись цінувати те, що люди роблять для нас, а не нарікати на те, чого вони не роблять.

Мій чоловік не дарує мені квіти. Було багато днів народження, днів закоханих, різних річниць, коли я нарікала на нього, бо він не виправдовував моїх очікувань. Дейв завжди відповідав: «Ти щось хочеш — давай поїдемо і купимо це, якщо маємо таку можливість». Але як жінка, я хотіла, щоб він сам походив по крамницях, придбав для мене подарунок і зробив сюрприз.

Я жалілася Господу, всередині мене все кипіло, я гнівалась, ображалась, страждала і жаліла себе. Однак усе це не принесло ніякої користі і, до речі, ані трохи не змінило мого чоловіка.

Дейв — чудова людина, він добрий, лагідний, щедрий. З ним легко домовитися. Він дозволяє мені робити все, що я хочу, і купує мені все, що я бажаю, якщо, звичайно, є гроші. Він гарний, стежить за собою, щодня каже, що кохає мене. Отож, у мене є вибір: помічати його недоліки і страждати або зосередитися на його гарних рисах характеру і бути вдячною. А хіба я ідеальна? Ми всі маємо сильні і слабкі сторони. І якщо хочемо мати добрі стосунки один з одним, то маємо цінувати достоїнства і не помічати вади.

Невдячне покоління

«Знай же ти це, що останніми днями настануть тяжкі часи (час великих біг та страждань, які буде нелегко подолати і витримати). Будуть бо люди тоді самолюбні (дуже егоїстичні), грошолобні (в яких з'явиться велика жага до збагачення, жадібність), зарозумілі, горді, богозневажники, батькам неслухняні, невдячні, непобожні».

Друге до Тимофія 3:1,2

Нині ми живемо саме серед такого покоління, про яке писав Павло. Таке враження, що чим більше люди мають, тим менше вони цінують. Але, живучи в цьому світі, ми, віруючі, не повинні бути такими, як цей світ. Чим більше навколо нас люди нарікають, тим більше ми маємо дякувати Богові.

Яскраве світло в темному світі

«Робіть усе без нарікання та сумніву, щоб були ви бездоганні та щирі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі».

До филип'ян 2:14,15

Люди сьогодні тільки те й роблять, що нарікають. Ми не повинні бути такими. Наше завдання — показувати, яким є Бог. Щоб бути яскравим світлом у темному світі, ми маємо наслідувати Ісуса.

Нині зростає молоде покоління, серед якого багато хто нічого не знає про Божі принципи. Їх не вивчають у шкільній програмі, батьки не вчать дітей молитися. Вони бачать погані приклади духовного керівництва, тому вважають, що в релігії немає нічого доброго.

Ось чому ми маємо бути живими листами, які читає весь світ (2Кор. 3:2). Людям не потрібна релігія, яка часто лицемірить: каже людям, що треба робити, але сама цього не дотримується. Ми повинні показувати їм Ісуса. Як? Жити за Його принципами. Не варто ставитись зневажливо до слів із Послання до філіп'ян: не критикуйте, не нарікайте і не жалійтеся. Ми маємо відрізнитися від світу, показувати приклад, як можна жити інакше.

Виклик щодня

«Нехай вас завжди переповнює радість в Господі, і знову кажу: радійте! Нехай всі люди помітять, що ви не егоїстичні, уважні і лагідні до інших в усьому, що ви робите. Пам'ятайте, Господь скоро прийде! Ні про що не турбуйтеся, але завжди моліться про все, кажіть Богу про свої потреби і не забувайте дякувати Йому за відповіді».

До филип'ян 4:4 – 6, TLB

Щодня треба приймати рішення не жалітися і не нарікати ні на що. Це не означає, що ми не повинні намагатися змінити ситуації, в яких перебуваємо. Це також не означає, що маємо робити вигляд, ніби нічого не відбувається. Це означає, що ми поставили собі за мету — ставитися до всього позитивно.

Не нарікайте, бо від нарікання немає ніякої користі. Проблеми починаються в серці, потім вони — на язиці. Спочатку треба змінити своє ставлення до проблеми, і тоді зміняться плоди наших уст. Коли лягаєте спати, намагайтеся пригадати події протягом дня,

за які варто подякувати Богові. Новий день також починайте з вдячності. Дякуйте Богові за маленькі речі: що Він допоміг знайти місце для паркування машини, що ти прокинувся вчасно і прийшов на роботу, за те, що бачиш, чуєш, можеш ходити, за своїх дітей. Розвивай у собі саме таке ставлення до того, що відбувається. Робити це щодня — виклик. Не розчаровуйся, коли щось не виходить, продовжуй працювати. І роби це доти, доки в твоєму житті не з'явиться ще одна гарна звичка — за все дякувати.

Ми добре молимося за свої потреби. А чи багато з нас дякує Богові, коли Він відповідає на наші прохання? Батькам подобається давати дітям те, що їм потрібно, чи те, про що вони просять. Але чи добре вони почуваються, коли донька або син тільки беруть і ніколи не дякують, не говорять, що цінують те, що тато й мама роблять для них. Якщо вони цінують це і не забувають дякувати, особливо коли роблять це постійно, то батьки мають бажання давати їм ще більше. Так само відбувається між нами і Богом. Будь щедрим на подяку, і твої стосунки з Богом поліпшаться.

Передчасні нарікання

*«Оце яке добре та гарне яке, щоб жити
братам (членам родини) однокупно!»*

Псалом 132:1

Наш старший син Девід зі своєю дружиною продали свій будинок на колесах і купували новий. У них виникла проблема: їм ніде було жити цілий місяць. Звичайно, ми з Дейвом запропонували їм пожити в нас. Коли Девід був із нами, виникали певні труднощі в стосунках. За характером він дуже схожий на мене. В нього теж сильна воля, а таким людям досить важко жити разом. Після того, як ми роз'їхались, наші стосунки поліпшилися. Девід працював із нами, все було добре. Але жити під одним дахом — це інша справа. Отож, ще нічого поганого не сталось, а в моєму розумі постійно роїлися думки: «А що буде, якщо...».

Ми з Дейвом були в дорозі, і я вирішила поговорити про те, що мене хвилювало: «А якщо вони витратять усю гарячу воду і я не зможу прийняти душ? Вони можуть не прибрати після себе, і мені доведеться це робити замість

них». Нічого поганого ще не сталося. Девід із дружиною ще навіть не переїхали до нас. Але я вже хотіла говорити про можливі проблеми.

Сатана прагне пророкувати моє майбутнє через мене. Він хоче, щоб я заздальгідь мала критичне ставлення до ситуації. Якщо ми піддамося цій спокусі, диявол неодмінно створить негативні обставини. Часто ми самі винні у своїх проблемах. Ми «кличемо неіснуюче як існуюче», тільки в негативному сенсі. Це — духовний закон сіяння і жнив. Не будьте сіячами поганих зерен.

Мій міксер видає мені те, що я в нього покладу. Якщо молоко і морозиво — отримаю молочний коктейль. А якщо землю і воду — то бруд. Міксер змішує компоненти, бо він так створений. Але я вибираю, що в нього покласти, тому результат залежить від мене. Те саме можна сказати про наше серце, розум, язик. Що покладеш всередину, те вийде назовні — гарне чи погане.

Девід і Шелі прожили в нас місяць, і все було чудово. Я не жалілася заздальгідь.

Раджу вам робити так само — не нарікати! Коли в мене виникала спокуса сказати щось

погане, я говорила: «Девід і Шелі житимуть разом із нами, і все буде добре. Я впевнена: не виникатиме жодних проблем, ми знайдемо один з одним спільну мову». Ми з Девідом навіть жартували про те, як навчилися домовлятися жити в мирі під одним дахом. Нам обом подобається бути правими, тому Девід запропонував: «Мамо, давай усі ці 30 днів будемо правими по черзі: 15 днів буду правим я і 15 днів — ти». Ми гарно провели цей час.

Сіяти зерна для майбутнього врожаю

*«Умію я й бути в упокоренні, умію бути
й у достатку. Я привчився до всього й у
всім: насичатися й голод терпіти...»*

До филип'ян 4:12

Як бачимо з листа апостола Павла, він не нарікав, коли переживав важкі часи. Нам усім буває складно, особливо на початку шляху з Богом. Зі мною теж так було. Господь надзвичайно благословив нас, ми проводимо служіння в багатьох великих залах і церквах по всій країні. Але так було не завжди. Як і

більшість людей, ми починали з малого. І навчилися, що не треба принижувати значення і важливості тих днів (Зах. 4:10).

Одного разу ми проводили служіння в залі, який був у поганому стані. Річ у тому, що про оренду цього приміщення домовлялися заздалегідь в Сент-Луїсі по телефону, тому не бачили його. Звичайно, працівники запевняли нас, що це гарний зал. Коли ми приїхали, перше, що я помітила на парковці машин, — це шматочки черепиці з даху будинку. Стільці в залі були в жахливому стані: тканина на багатьох із них розірвана, на інших плями від їжі та напоїв. Кондиціонер в залі працював погано, тому щоразу, коли треба було відрегулювати температуру (а це доводилось робити часто, бо ставало то холодно, то дуже жарко), нам доводилось викликати механіка. Під час служіння він залазив на дах і щось там регулював, тому що в залі це зробити було неможливо — обладнання не працювало.

Обговорюючи цю ситуацію, ми розуміли, що змінити вже нічого не можемо, бо служіння мало розпочатися через п'ять годин. Усі почали обурюватися, що природно для лю-

дей, які опинились в такій ситуації. Але Дух Святий одразу сказав мені: якщо ми не нарікатимемо, то закладемо надійний фундамент на майбутнє. Ще Він сказав мені, що настане час, коли ми проводитимемо служіння в гарних місцях. І в той день ми почали сіяти зерна дяки за наше служіння.

Нарікання — це теж зерна, які приносять гнилий плід. Але якщо ми дякуватимемо за те, що можемо розв'язати проблеми, то зберемо рясний урожай благословень. Уся наша команда погодилася з тим, що сказав мені Дух Святий. Ми більше не нарікали на зал і готель, а навмисно намагалися помічати щось гарне і говорити про це. Служіння пройшло успішно, а ми отримали дуже важливий урок, який у майбутньому приніс нам великі благословення.

В очікуванні гарних речей

«І, терплячи довго отак, Авраам одержав обітницю (народився Ісак, як Бог йому і пообіцяв)».

До євреїв 6:15

Ісак був обітницею від Бога. Він не сказав Аврамові, що в нього буде одна дитина. Господь сказав, що Аврам буде батьком багатьох народів. Немало людей сьогодні мають обіцянку, яка відчиняє двері для отримання надзвичайних благословень, котрі Бог приготував для них.

У Першій книзі царів, 18 розділі, читаємо про те, що після довгого періоду засухи Ілля отримав пророцтво. Бог наказав йому піти і сказати царю Ахаву, що буде дощ. Ілля зробив це по вірі, не маючи жодного доказу і підтвердження про те, що так станеться. Він пішов на гору і почав молитись. Під час молитви послав свого слугу на найвище місце гори, аби той подивився на небо. Шість разів слуга повертався з відповіддю, що небо сонячне і безхмарне. Нарешті він повернувся і сказав: «Я бачив хмарку завбільшки з людську долоню». Невеликі зміни, чи не так? Але для Іллі цього було достатньо, щоб зробити наступний крок віри. Він послав звістку до Ахава: «Запрягай і зійди, і не затримає тебе дощ» (1Цар.18:44). Навіть із маленької хмаринки може початися великий дощ (вірш 45).

Тільки зерно

«Бо хто буде погорджувати днем малих речей?..»

Захарії 4:10

Люди, які вірять і чекають щось від Бога, завжди помічають ознаки майбутніх благословень. Радійте, коли маєте зерно, навіть маленьке, бо воно принесе плоди. Не проклинайте його, нарікаючи. Бог дає нам зерно, а разом із ним — надію. Маленька насінина — краще, ніж нічого. Скажіть: «Господь, це тільки маленька насінина, але я дякую за надію, яку Ти мені дав. Я можу за неї ухопитись. Дякую, Господи, за початок!»

Візьміть це зерно, посадіть його — і вірте. Дух Святий показав мені, що я викинула багато зерен. Якщо ми щось зневажаємо, то й не цінуємо це. Не піклуючись про те, що отримали від Бога, ми втрачаємо. А якщо ми втрачаємо зерно, то не дочекаємось і врожаю.

У Посланні до євреїв сказано: «Задовольняйтеся тим, що маєте». Тож берімо приклад з апостола Павла. Вчімося жити в подостатку і в бідності, пам'ятаючи, що в житті виникають

різні обставини. Задовольняймося тим, що маємо. «Сам бо сказав: Я тебе не покину, ані не відступлюся від тебе!» (До євр. 13:5).

Ми можемо бути задоволеними тим незначним, що дає Бог нам на початку, і довіряти Йому. Господь — Начальник і Виконавець віри (До євр. 12:2), тому Він доводить розпочате до кінця (До фил. 1:6). Господь усе здійснить, якщо твердо віритимемо Йому (До євр. 3:6).

Молитва покаяння

Бог любить вас і хоче, щоб у вас були з Ним близькі, міцні стосунки. Якщо ви ще не прийняли Ісуса Христа як свого Господа і Спасителя, ви можете зробити це прямо зараз. Відкрийте для Нього своє серце і скажіть цю молитву:

«Отче, я знаю, що згрішив проти Тебе. Будь ласка, пробач мені. Очисти мене. Я обіцяю вірити в Ісуса, Сина Твого. Я вірю, що Він помер за мене; Він взяв на Себе мої гріхи, вмираючи на хресті. Я вірю, що Він воскрес із мертвих. І прямо зараз я віддаю Йому своє життя. Дякую, Отче, за дар прощення і вічного життя. Будь ласка, допоможи мені жити для Тебе. В ім'я Ісуса. Амінь».

Якщо ви помолилися від щирого серця, то Бог прийняв вас, очистив і звільнив від пут духовної смерті. Прочитайте, вивчіть наведені нижче місця Писання і попросіть Бога допомогти вам чути Його голос, адже тепер у вас починається нове життя з Ним.

Іван 3:16	1 до Коринтян 15:3 – 4
До Ефесян 1:4	До Ефесян 2:8 – 9
1 Івана 1:9	1 Івана 4:14 – 15
1 Івана 5:1	1 Івана 5:12 – 13

Попросіть Бога допомогти вам знайти хорошу церкву, де проповідується здорове біблійне вчення, де ви могли б краще пізнавати Христа і духовно зростати. Бог завжди з вами. Він щоденно направлятиме вас і показуватиме, як мати те багате життя, яке Він вам визначив.

Про автора

Джойс Майєр – відомий у всьому світі вчитель Божого Слова. Її теле- і радіопрограма «Повнота радості життя» виходить в ефір на сотнях телеканалів і радіостанцій по всьому світу.

Джойс написала понад 100 надихаючих книжок, серед яких такі бестселери, як «Зробіть собі послугу – навчіться прощати», «Сила думок», «Розум – поле битви», «Прикраса замість попелу», «Ніколи не здавайтеся!».

Щорічно Джойс проводить багато конференцій по всьому світу, які відвідують сотні тисяч людей.

Шановний читачу! Нам дуже хотілося б дізнатися, як ця книжка допомогла вам і які зміни принесла. Напишіть нам про це, будь ласка. Також ви завжди можете звернутися до нас із молитовними нуждами — ми з радістю підтримаємо вас у молитві.

ЧЕКАЄМО НА ВАШИХ ЛИСТІВ ЗА АДРЕСОЮ:

МБО «Медіа Мир Інт.»,
Джойс Майєр, а/с 355, м. Київ-1,
Україна, 01001

Ел. адреса: **info@joyce-meyer.org.ua**

Наш телефон в Києві: + 38 (044) 451-83-12

Завітайте на сайт
«Служіння Джойс Майєр»
joyce-meyer.org.ua

Програми Джойс Майєр можете дивитись
на декількох десятках мовах на сайті
tv.joycemeyer.org

facebook.com/joycemeyerministriesukrainian

Запрошуємо вас на офіційну сторінку «Служіння Джойс Майєр» в соцмережі «Фейсбук»! Ми віримо, що наша сторінка стане для вас ще одним відмінним джерелом великої духовної підтримки, пізнання Бога і біблійних істин. Заходьте, будемо завжди вам раді!

Я І МІЙ ДОВГИЙ ЯЗИК

НЕ ПРОСТО СЛОВА

Ваші слова мають велике значення. Вони впливають на вас і ваше благополуччя, незалежно від того, вірите ви в це чи ні. Коли життя видається вам нескінченною низкою проблем, можливо, час замислитися над тим, що злітає з ваших вуст. Прикладом, що ви говорите про своє майбутнє? Якщо ви невдоволені своїм життям і прагнете змін, то почніть, згідно зі Словом Божим, добре висловлюватися про себе й свою родину – і, безперечно, ваше життя зміниться!

У словах міститься велика сила і влада. Та чи діятиме вона, залежить від слів, які ми промовляємо. Поганими словами про самого себе, своє життя і майбутнє ми накликаємо прокляття, хорошими ж – прокладаємо шлях благословенням.

МБО «МЕДІА МИР ІНТ.», ДЖОЙС МАЙЕР,
А/С 355, М. КИЇВ-1, УКРАЇНА, 01001

+38 (044) 451-83-12

 JOYCEMEYERMINISTRIESUKRAINIAN

С/СЛУЖЕНИЕДЖОЙСМАЙЕР

 JOYCEMEYERMINISTRIESRUSSIAN

INFO@JOYCE-MEYER.ORG.UA

 JOYCEMEYERRUSSIAN

JOYCE-MEYER.ORG.UA